

סטודנטים במכללה מחפשים שיטות חדשניות לשלום

פיטסבורג, פנסלבניה- בספייחים של הקונפליקט האחרון בין החזבאלה לישראל, והאלימות המתמשכת ברצועת עזה, ימי ממשלת יצחק רבין, אנוואר סאדאת, המלך חוסיין, ואפילו ימי אוסלו של יאסר ערפאת –ימי תקווה ושלום –נראים כמו מחשבה נוסטלגית רחוקה.

עשרים ושתיים סטודנטים מרחבי ארה"ב באו לפיטסבורג, פנסלבניה, בין ה-31 במרץ עד ל-2 באפריל 2006, כדי לנסות לשנות את אוירת היאוש המאפיינת את המצב במזרח התיכון. הסטודנטים התכנסו עם הרגשה הדדית ורצון להכיר במלים העמוקות שאמר אנוואר אל-סאדאת לכנסת בשנת 1977: איש לא יכול לבנות את האושר שלו על חשבון האומללות של אחרים. יחד הסטודנטים החליטו להביס את האווירה חסרת התקווה שהפכה למצב הרגיל במזרח התיכון על ידי שיטות חדשניות שיחיו את השאיפה לשלום ולשקט קבוע באזור. חברי הועדה של יחסי ציבור אמריקאים-ישראלים (AIPAC) וחברי סטודנטים למען צדק בפלסטין (SJP), פעילים למען פליטי פלסטין, סטודנטים דמוקרטים ורפובליקאים, אסיאטים, נוצרים, מוסלמים ויהודים התכנסו בפיטסבורג והחליטו שהזמן הגיע לשנות את הגישה האדישה לגבי המצב.

דרך פורום שנקרא ששן: המזרח התיכון, (session: the middle east), שהוקם על ידי סטודנטים באוניברסיטת פיטסבורג, ההצלחה של קמפ דיוד ב-1997-1998, ועידת מדריד ב-1991, וגם הכישלון של קמפ דיוד השני ב-2002, נחשבו לאור האירועים העכשוויים כדי לעזור לקדם שיטות חדשניות למען השלום. הסטודנטים שהשתתפו במשחקי-תפקיד, גלמו תפקידים לא רק של מנהיגים פוליטיים הקשורים לסכסוך, אלא גם תפקידים של מדענים, עיתונאים ואחרים הקשורים למודעות של תושבי ישראל לגבי השלום. שלא כמו שיטות סימולציה קונבנציונליות אחרות העוזרות למשתתפים לראות את ה"צד השני", חילופי התפקידים נוהלו כך שאילו המחזיקים דעות פרו-ישראליות לעתים קרובות אולצו לאמץ עמדות פלסטיניות, ולהיפך.

התוצאות של האתגרים הללו היו יצירתיות ומגוונות כמו המשתתפים. למשל, ישראל אימצה סדרה של תקנות של בניית אמון כלפי הרשות הפלסטיניאית (PNA), כגון הקצאת מים מרזרבות ישראליות וניהול משותף של מחסומים קבועים בתמורת הכרזת הפסקת אש מיידית מהרשות הפלסטיניאית. לבנון הכירה בישראל בתמורת השתתפות המדינה בשיחות לגבי מעמדה באמנה למניעת הפצת נשק גרעיני, כיבוד מעמדה המדיני של לבנון, ושיחות על זכות השיבה של הפלסטינאים. במהלך הפורום, עיתונאים סטודנטים תיעדו את האירועים, כעיתונאי-חיקוי לעיתונים ידועים כמו ה"ג'רוסאלם פוסט" ו"אל-היאט". סטודנטים המומחים למדע, שחקו את התפקידים של סוכנות האנרגיה האטומית הבין-לאומית (IAEA), ושל הארגון לאיסור כלי-נשק כימיקלים (OPCW), והציעו עזרה טכנית להיבטים המדעיים של ההסכמים.

לצופה, זו היתה בהחלט השקעה בתקווה לעתיד. כפי שסאדאת הופיע באומץ ליבו מול הכנסת, הסטודנטים נפגשו עם קבוצה מגוונת של אנשים בפיטסבורג עם ההרגשה ההדדית והרצון לתהליך שלום מתקדם ולמשא-ומתן. המשתתפים עזבו עם הבנה לא רק של הגורמים למתח במזרח-התיכון ושל המצב הנוכחי, אלא גם עם הבנה של ה"אחרים", אלו שהם לעתים רחוקות צועדים בנעליהם, ואילו שאיתם הם לעולם לא צועדית. הם עזבו עם הידע שיש להם את הכלים ואת היצירתיות הדרושה ליצור את התקווה באזור ובחברה השקועה ביאוש מתמשך.

התנועה הסטודנטיאלית הפועלת למען חיפוש שיטות אמינות וחדשניות לשלום מתפשטת על פני ארצות הברית וקנדה. סטודנטים באוניברסיטת ג'ורג'יה, באוניברסיטת קליפורניה באירוויין, ובאוניברסיטת טורונטו בסקארבורו, מתעניינים בהקמת פורומים דומים באוניברסיטאות שלהם. יש לקוות שרובם ימצאו את הגרסה האישית שלהם של גילום מנהיגי המזרח-התיכון ויחזיקו בידיעה החשובה שהם יכולים ליצור שינוי היום שיוביל אותנו אל מחר חדש.

דניאל ארמניוס הוא הנשיא והמקים של ששן : המזרח התיכון באוניברסיטת פיטסבורג. יש ליצור עמו קשר
באימיל:

Daniel.armanios@gmail.com

המאמר תורגם על ידי נעמי קמינסקי מהנוסח המקורי שהופץ על ידי Common Ground News Service

www.commongroundnews.org